

Τῆς 12. Δεκεμβρίου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ σικηρὰ προσόμοια
Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐν τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε ὁ χορὸς Αἰγινητῶν, μετὰ Ζαυνθίων συμθώνως
ἡμῶν τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς ἔχλαμπρον, ἡμεῖς ποιμέ-
να μαχόν, καὶ σιριτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δό-
ξαν, τῷ καταξιώσαντι ἄμω πλουτήσαι χαμπρὰν, σιέ-
πην τοῦ χεινοῦ Ἱεράρχου, νῦν Διονυσίου καὶ τοῦτον
θεῖοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ἐβησ Παχυρατίῳ ἱερεῖ, πτῶσιν ἐν χειρῶν θεοῦ ἄρτου
ἱερουργῶντι ποτέ, οὐδὲρα νοθετῶν αὐτὸν θεῖοις προσέχειν
μαχῶς, ὃ δὲ ἄχαν ἐθαύμασε, πχουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τῆν
δοθεῖσάν σοι ἀναμαχύψως, χάριν ἀρετῶν σου ἐνθέων, ὅθεν
καὶ τοῦ πνεύματος ὄντως σιέως σὲ ἠγήσατο θεοπνευστε.

Ὅτε σου τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον, ἀμεμπτον τῷ υἱ-
στη ἀπέδωκε πρὸς οὐρανίους σιμῶνας, τότε σου τὸ ἁ-
γιον σιμῶνος ματέχεται ἐπὶ γῆς θαυματούβριτον ἐν
νῦν ἐν Ζαυύνθῳ. θαυμαστῶς ἀπόκειται τῷ θεοσε-
πίῳ Ναῶ, ἀεὶ ποικιῶν προστατεύων, τούτων ἐμπλη-
ροῦν τὰς αἰτίσεις, πάντοτε ἐν πᾶσιν ὦ πανθαύμαστε.

Ἦρθης ἡγουμένῳ Δανιὴλ, ὀρθαχμοφανῶς ἐν τεμένει ἐπι-
στῆς χάριτος, πάντα ἀφελῶν αὐτοῦ τὸν διασταθμὸν
τῆς ψυχῆς, αὐτοφεί γὰρ ἔώρακε, θυτῶν λευμοθορῶν, μέ-
σον σε ἰσάμενον καὶ διαυόνων χαμπρῶν, οἷα χειτρ-
γούτων σοὶ Μάμαρ, ὡς ἀρχιερεὶ ἐν τῷ βίῳ θεοπρε-
πιστατῶ Διονύσιε.

Δόξα ἡχος πλ. β.

Τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ ἐν Ευαγγελίῳ ἀμύσασα λέ-
γοντος, ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐ-
σται, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις, εὐαίρωσ τῷ ἔρ-
γῳ μαθητῆς ἀνεδείχθης δόκιμος ἀγιώτατε πᾶτερ, τὸν γὰρ
πιυρῷ θανάτῳ τοῦ βίου στερήσαντα Κωνσταντίνον σου τὸν
γνήσιον σύγχρονον, ἡ γλυμυτάτοις σου τρόποις ὑπεδέξω γλυμυθ-
με, θυμοῦ διωμιόντων τὸν δε ρυσάμενος, ἐν ἀπουρήθῳ ὄντως
παράδοξον, καὶ ὑπὲρ φύσιν εἰργάσω μνησίθεε, τοῖς περα-
σι πολυθρύλλητον, καὶ ψυχῆς γενναίας καὶ θεοβέου ἀν-
τάξιον, διὸ παρησιάν ἔχων πρὸς Κύριον, ἱεράρχα πανεύ-
δημε, ἐτενῶς ἰυέτετε, εἰρήνην πλουσίαν δωρηθῆναι τῇ
πόλει σου, τῇ ἀχλαθοφανῶς ἐτελοῦσῃ τὴν χαμπρὰν καὶ
πανεορτον μνημην σου.

* τηρήσας, καὶ ἀντὶ θανάτου τὸ ξὺν ἀνταπέδωκας ἔργον *

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίτου ἢ ἀμνάς γὰρ ἦν εἰς ἔμβρον βέρου-
σα Χριστόν. κ.τ.λ.

Εἰσοδος τὸ βῶς ἰχαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας καὶ τὰ ἀναγκώματα.

Εἰς τὸν Στίχον Στίχ. προσόμοια ἦχος π. α'. 2
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀχιθῶς.

Ἄνθος ἐν γῆς Ζαυύνθου τερπνόν, ἀναβλαστῆσαν εὐω-
δίας τῆς χάριτος, εὐχέει τὰς μυριπνούσας ταῖς δυνασί-
αις πιστῶν, ὁ κλεινὸς πατέρων Διονύσιος. Πηγῆτε ἀέν-
ναος, τῶν ἰάσεων πέβυε· πέλαχος θεῖον, τῶν θαυμάτων
ἀμένωτον, εὐκησίας δὲ, ὁ βωζῆρ ὁ χαμπρότατος, βέγ-
γος θαῖνον τὸ ἄδυτον, τοῖς πέρασι σήμερον ἐν τῇ χαμ-
πρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, ἦν εὐτελοῦντες δοξάζομεν· Χριστὸν
τὸν Σωτήρα τὸν δοξάζοντα τοὺς τοῦτον θερμῶς δοξάζον-
τας.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἐοιερξας συμπαθῶς σπλαγχνισθεὶς, τὸν μαιβόνον σου
ὀμαίμονος δέξασθαι, καὶ τοῦτον δὴ εἰσοικίσα μετὰ ἀ-
δόχου σοργῆς, μυχοῖς ἐνδοτάτοις ἐγματεύρυψας, χειρῶν
ἐκρυόμενος, τῶν ζητούντων τὸν ἄνθρωπον, δεινῶς σπαρά-
ξαι, ἀπνητὴ ἀλιτήριον, ἐν οἰκίματι, ᾧ κατώκεις πανόχ-
βιε· τοῦτο δὲ ὄχον ἔπραξας, πληρῶσαι βουχόμενος τὴν

έντοχὴν τοῦ Δεσπότου, μακροποιούντας μεχεύοντος, βι-
χρὴν ὀλοφύκως, καὶ πολλὴν ἀμνησιμάμοις χάριν παρέχον-
τος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ὁ τῶν Στροβάδων βρουρὸς, καὶ μοναζόντων
τῶν ἐμεῖ ὁ παράκλητος, διώκτης τῶν πολεμίων, καὶ πει-
ρατῶν ἀσεβῶν κατὰ τῶν ὁσίων τὰ ὀρήματα. Ζητούν-
των ἐμάτῳσε, ἐξαρτᾶσαι σπαράξαιτε, ἀνακατέζων υρα-
ταιᾷ ἀντιλήψει σου, καὶ προπύργιον, τῆς μονῆς ἐνδει-
νύμενος. ὄντως ἀματαμάχτηος, καὶ ζύχος καὶ ζήριγ-
μα, τῶν ἱερῶ ἀσιουμένων, ὑπογραμμὸς τε σωτήριος, ἐν
τύπος ὑπάρχων Διονύσιε διό σε νῦν μακαρίζουσι.

Δόξα ἦχος π̃ δ'.

Και νῦν ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι βηθεέμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν, θῶς γὰρ τὸ αὐτὸν ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῶ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, μάγοι ἐν Περσίδος τὸ τρισόυχεον δῶρον προσκυμίσατε, ποιμένες ἀγραυλοῦντες τὸν τρισάχιον ὕμνον μελωδήσατε, πᾶσα πνοὴ ἀνεσαίτω τὸν παντοουργέτην.

Τὸ νῦν ἀποχύει τὸ τρισάχιον καὶ τὸ ἀποχυτίμιον.

Ἦχος α'. Πα

Τῆς Ζαυύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, καὶ βρουρὸν μονῆς τῶν Στροβάδων, Διονύσιον ἅπαντες τιμῆσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν ἐκ χειρὶν ἡμῶν· σαῖς χεῖταις τοῦς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶζε καὶ βοῶντάς σοι. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαζώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀμοίμητον.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου.

For the 1910-1911

Yield of wheat in the year 1910-1911 was 100 bushels per acre. This was a record for the district and was due to the fact that the weather was very favorable for the crop. The yield was 10% above the average for the district.

The yield of wheat in the year 1910-1911 was 100 bushels per acre. This was a record for the district and was due to the fact that the weather was very favorable for the crop.

The yield of wheat in the year 1910-1911 was 100 bushels per acre. This was a record for the district and was due to the fact that the weather was very favorable for the crop. The yield was 10% above the average for the district.

The yield of wheat in the year 1910-1911 was 100 bushels per acre. This was a record for the district and was due to the fact that the weather was very favorable for the crop.

Ἀπολογία Διονυσίου τοῦ νέου
Ἀρχιεπισκόπου αἰγίνης

Ἀποχύλιον ἦχος α΄ πα

Τῆς Ζαυύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον,^{οἶκ}
καὶ βρουρὸν μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον^α ἅπαντες
τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ^ε βοῶντες πρὸς αὐτὸν
εἰληρινῶς^α σοῖς χιταῖς τοῖς τὴν σὴν μνήμην^{οἶκ} ἐπι-
τεχόντας σῶζε καὶ βοῶντας σοι^α. Δόξα τῷ σὲ δο-
ξάσαντι Χριστῷ^ε δόξα τῷ σὲ θαυμασιώσαντι^{οἶκ} δό-
ξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀνοίμητον.

δοξατωδωρησαμενωσηημινπρεσβυνανοιμητητον

~>|c>n - -|^o->>>|
δo ≡ a w δwpn on μt v w n

Ἀπολογία Διονυσίου τοῦ νέου
Ἀρχιεπισκόπου αἰγίνης

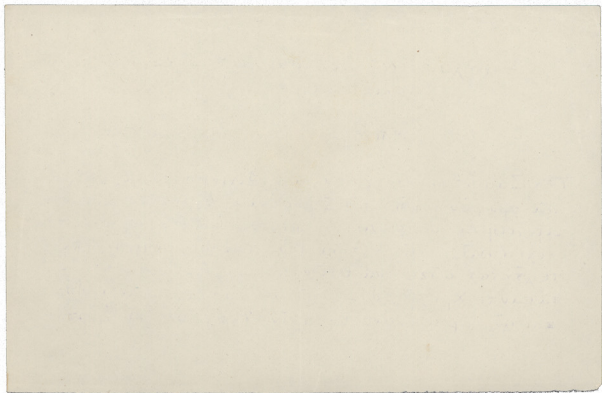
Ἀποχύλιον ἦχος α΄ πα

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον,
καὶ βρουρὸν μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες
τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν
εἰχιπρινῶς· σαῖς χιταῖς τοῦς τὴν σὴν μνήμην ἐπι-
τελῶντας σῶζε καὶ βοῶντάς σοι. Δόξα τῷ σὲ δο-
ξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστῶσαντι, δό-
ξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀνοίμῃτον.

Ἀπολογία Διονυσίου τοῦ νέου
Ἀρχιεπισκόπου αἰγίνης

Ἀποχολίμιον ἤχος α. πα

Τῆς Ζαυόνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον,
καὶ φρουρὸν μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες
τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν
εἰχιρινῶς· σαῖς χεταῖς τοῦς τὴν σὴν μνήμην ἐπι-
τελῶντας σῶζε καὶ βοῶντάς σοι. Δόξα τῷ σέ δο-
ξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμασιώσαντι, δό-
ξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀσώμητον.

7
Εξαποστειχάριον.

Γυναῖκες ἀουζίσθητε

Ἡ Ζαῦνθος καὶ Αἴγινα, καὶ ἡ Στροφάδων ἅπανα,
ὁμίχουρι μοναζόντων, ἀξίως ἀνευφημοῦσι τὸν θεῖον
Διονύσιον, κλεινὸν κοινὸν ὑπέρμαχον, φωστῆρα τὸν
ἐυχάρμποντα, θαυματουργίαις τοῖς πᾶσι, θερμῶς αὐ-
τὸν μαχομένοις.

Ἐτερον ὅμοιον.

Ἀγάπη σε ἀνύψωσεν, εἰς ἐφεστῶν ἀυρότατον, καὶ
τῷ θεῷ ἐνωθέντα, δοξάζει σε εἰς αἰῶνα, ὅθεν ἀγάπης
ἄγαγμα, ἡ ἐκκλησία μέχτει σε πάνσεπτε Διονύσιε,
καὶ νόσμος ανακηρύττει σε μεγαλύνων ἀπαύστως.

Προεόρτιον ὅμοιον.

Ἡ οἰουμένη χόρευε, ἀουζισθεῖσα σύμπασα,
δόξασον μετ' ἀγγέλων, καὶ ἀγραυρῶντων ποιμέ-
νων, θεὸν τὸν τεθησομένον, ἐν Βηθλεὲμ ὡς νήπι-
ον, δι' οὗτον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε κατ'
εἰκόνα, καὶ ἐχερεῖ πεπτωμῶτα.

Εἰς τοὺς αἶνους ἰστῶμεν Στιχ δ' καὶ φάλλο-
μεν τὰ παρόντα προσόμοια. Ἦχος δ' ς

Ὡς γενεῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατὰ χρέος συνέλθωμεν, τῆς Ζαῦνθος οἱ ἔχμο-
νοι, ἐορτὴν πανίερον ~~ἐορτὴν πανίερον~~ ἐορτάζον-
τες, πνευματικῶς ἀγαλλόμενοι, ὡς ἄθαρτον ἄσυχον,
εὐσεβείᾳ δησαυρὸν, κευτημένοι πολύτιμον, ἐν πα-
τρῶα γῆ, διὸ ὕμνους προπέμφωμεν Κυρίῳ τῷ ἡμῖν δω-
ρησαμένῳ πλοῦτον πολύσχρον ἄνωθεν.

Θησαυρὸς ὄν νευτήμεθα, Διονύσιος πέδουε,
τῆς Ζαυύνθου βλάστημα ἱερώτατον, διὸ συμβώ-
νω Ζαυύνθιοι αὐτῷ ἐυβοίσωμεν χαῖρε δόξα καὶ
τιμῆ, τῆς πατρίδος ποχύδοξε, Διονύσιε, χαῖρε
σιήριγμα στέφος εὐπατρίδων χαῖρε σιέπη ὀρ-
θοδόξων, τῶν ἐυτεχούντων τὴν μνήμην σου.

Τῆς Αἰγίνης τὸ ποιμνιον, ἐμπιστεύθης θεόχηπε,
καὶ μαχῶς ἐποίμανας, θείῳ πνεύματι, διὸ ποιμέ-
να θεάρεστον, σὲ γνοῦς πιστῶν σύλληχος, πανδημῆ
Αἰγινητῶν, νῦν θαιδρῶς ἑορτάζει σου, τὸ μνημόσυ-
νον, καὶ ἡμῖν ἐπαλλήλως συγχωρεῖ, τοῖς γεραί-
ρουσιν ἐμ πόθου, τὴν σεβασμίαν σου νοίμησιν.

Ἐντοχῶν τοῦ Κυρίου σου, τὴν κυρίαν ἐλάμπρυν-
νας, τὴν ἀγάπην ἔργοις σου καὶ γὰρ υτείνοντα,
σοῦ τὸν αὐτάδελφον ἀδελφὸν, ἐνομισας ἄσιασε,
παρορῶν τὸ ἑαυτοῦ, ἀνομώτατον ἔγκλημα, μαχ-
λον δ' εὐμενῶς, σωτηρίας τὴν τρίβον ἐυδιδάσειων,
θλιανθρώπως τὰ πρὸς χρείαν, αὐτῷ παρέσχες
μαυάριε.

Δόξα ἤχος ἦ δ' ἡ

Ἐορτὴν χαρμόσυνον, ἑορτάζει σήμερον Ζαυύν-
θος, ὡς θλιέορτοι, ἱεράρχου καινοῦ μνήμην τεχῶ-
σαν, Διονυσίου τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντος, καὶ συγα-
χεῖται τὰς θίλας πόλεις, καὶ νήσους τὰς γειτονας, Κεφα-

υ συγα χεῖται τὰς θί λας πό ο ο λ ο ι ο ι

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of prose.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. This section appears to be a separate paragraph or a continuation of the text above.

